

5 juni 2022 (Pinksteren)

Didier Croonenberghs o.p.

Sinds mensenheugenis hebben de mensen God willen grijpen. Sommigen zeiden dat het nodig was om via een tussenpersoon te gaan, een profeet of een koning die met de Geest van God belegd was, een priester, een instelling om Hem te ontmoeten... De mens is zo gemaakt dat hij wil bezitten, beheersen tot op het punt van “God bezitten” en zeggen waar Hij is: op een welbepaalde plaats, in een gebied, een koninkrijk, een beloofd land, een tempel, een kerk, een religie,...

Pinksteren verbrijzelt en relativeert elke poging tot beheersing! Door het Pinkstergebeuren is de Geest van God uitgestort op alle vlees, en is nu —op bemiddelende wijze— in ieder mens gegrift. “De Geest van God woont in u”, herinnert ons Paulus. Wat wij vandaag vieren kan daarom voor onze tijdgenoten nogal esoterisch lijken. Bedreigend voor sommigen. En toch vieren wij deze God die zichzelf deelt, die zich verspreidt en verdeeld als tongen van vuur. Vandaag maakt God zich democratisch! Dit is de ongelooflijke boodschap van de eerste lezing: “wij horen in onze eigen taal spreken van Gods grote daden.” Waait de Geest van God niet stiekem waar Hij wil? Zowel onder gelovigen als ongelovigen? Zowel onder hen die menen dat zij geloven, als onder hen die denken dat zij niet gelovig zijn? De Geest waait waarheen Hij wil... En het is niet aan ons om te zeggen waar het is!

Laten we echter niet te ver gaan... en ik wil niet gestenigd worden na de mis! Als de Geest waait waar Hij wil en in iedereen wordt uitgestort, waait Hij niet overal, en inspireert Hij niet iedereen... Want het is ook aan ons om God te laten ademen! Hoe kunnen wij dan trachten Hem in ons leven te herkennen, naar Hem te luisteren? In Bijbelse taal wordt de Geest vergeleken met adem en wind. En wat kunnen wij werkelijk herkennen aan de wind en de Geest, als het niet is wat zij voortbrengen?

Wat doet de Geest? In het evangelie van vandaag zegt Jezus deze merkwaardige uitdrukking: “De Geest zal u alles in herinnering brengen wat Ik u gezegd heb”. De Geest is aan het werk wanneer wij zelf —net als Jezus— woorden spreken van bevrijding, vriendelijkheid, tederheid, troost. De Geest is door ons aan het werk wanneer wij gebaren van verdraagzaamheid hebben, wanneer wij woorden delen die niet veroordelen maar mensen op hun voeten zetten. De Geest is aan het werk wanneer wij herinneren ons de woorden van Jezus en zeggen: “Vrede zij met u”.

Pinksteren richt dus zich tot ieder van ons om te zeggen: ontdek de Heilige Geest in ieder mens. En spreek tot hem of haar in de moedertaal van de Geest. Deze taal is ver van onze soms al te godsdienstige taal die het goddelijke afsluit in praktijken of formules. De taal van de Geest nodigt ons uit tot leven en zorg: dat is de moedertaal van Pinksteren, binnen ieders bereik, die kan verzachten wat stijf is, en recht maken wat krom is. Het zal altijd door onze woorden zijn —niet paternalistisch, maar moederlijk— dat de Geest van God zich in onze wereld zal openbaren.

De Geest herinnert ons dat ons beloofde land de woorden van Jezus zijn.

Ons vaderland is de moedertaal van het Evangelie!

“Vergeet niet”, zegt de Geest ons.

Vergeet niet... te vergeven,

wanneer uw broeder zich tot zijn schuld veroordeeld voelt.

Vergeet niet... lief te hebben
wanneer iemand in uw naaste omgeving zich alleen voelt.
Vergeet niet... te bevrijden
diegenen die zich gevangen, buitengesloten voelen.
Vergeet niet... een toekomst te bieden
aan hen die in hun verleden opgesloten zitten!
Vergeet ook niet... om uw ego te vergeten, om aan anderen te denken!

Vergeet niet —herinnert ons de Geest aan— om gebaren te hebben die
bevrijden, woorden die moed geven wanneer alles geblokkeerd lijkt.
Door deze Geest van vuur in ons te ademen, heeft God zich
eenvoudigweg in ieder van ons teruggetrokken. De Geest gaat nu door
ons heen op deze aarde. Laten wij dus de Geest niet doven! Kom Heilige
Geest!

Gij, die kunt verzachten wat hard is, en recht maken wat krom is. Amen